

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1950/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, малолетних ББ, ВВ, ГГ и ДД, чији је законски заступник мајка АА, свих из ..., које заступају пуномоћници Александар Лисавац, Горан Вујичић и Марко Петровић, адвокати из ..., против туженог ЈКП „Градска чистоћа“ из Београда, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у четвртном ставу изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5213/20 од 21.01.2021. године, у седници већа одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у четвртном ставу изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5213/20 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7649/17 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица исплати појединачно наведене износе у изреци са законском затезном каматом од 19.02.2020. године као дана доношења првостепене пресуде, па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев од досуђених до тражених износа накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи АА на име накнаде материјалне штете за трошкове сахране исплати износ од 24.500,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати од досуђеног до траженог износа накнаде за износ од још 10.500,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 270.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5213/20 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 7649/17 од 19.02.2020. године у ставу првом и трећем изреке и жалба туженог у наведеном делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде

нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица исплати износе од по још 440.000,00 динара, а тужиљи АА износ од још 280.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртог изреке, тако што је обавезан тужени да тужиљи АА на име накнаде материјалне штете за уобичајене трошкове сахране исплати износ од још 10.500,00 динара са припадајућом законском каматом. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у петом ставу изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 362.250,00 динара.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5213/20 од 21.01.2021. године, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду цитирану одредбу закона, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена. Како је преиначена одлука о трошковима поступка не примењује се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према коме је ревизија увек дозвољена када другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић